

CENTRE MUNICIPAL
DE CULTURA
D'ALCOI

ANTONI MIRÓ

—pintura—

«BODAS DE SANGRE»

de F. G. Lorca

Dia 20, Teatre Calderón

CARLES SANTOS

—piano—

Dia 21

LA DESNUCLEARITZACIÓ DEL TERRITORI, QÜESTIONADA DESPRÉS DEL
NOU ACORD AMB ELS ESTATS UNITS

Rentar-se la cara

Fernández Ordóñez i Narcís Serra tractaran de convèncer aquesta setmana al Parlament espanyol que el nou conveni a què ha arribat el govern amb els Estats Units és el millor dels possibles. L'acord, que té el suport d'AP i CiU, ha despertat els recels de l'opinió pública.

Josep M. Sanmartí

Després de dos anys maldant per convèncer els seus socis americans, el govern espanyol es troba ara que ha de convèncer l'opinió pública espanyola i que no pot. Des que el 15 de gener passat l'administració Reagan donà llum verda el trasllat dels F-16 de Torrejón de Ardoz a Itàlia, els ministres Francisco Fernández Ordóñez i Narcís Serra han hagut d'esmerçar hores i hores del seu temps hàbil per a explicar a l'oposició i als ciutadans que l'acord és bo i que s'adiu amb els interessos suprems de l'estat espanyol. La gent, però, no s'ho acaba de creure. Aquesta setmana els dos ministres han de fer un altre intent al Congrés de Diputats per aclarir d'una vegada els aspectes foscos i misteriosos de l'acord amb els EUA i rebre el suport dels grups parlamentaris i de la gent en general. En principi, el nou conveni no haurà d'ensopegar amb problemes greus a l'hora de ser ratificat pel Congrés de Diputats, perquè AP i la Minoria Catalana ja han avançat que el votaran, malgrat algunes reserves puntuals. Però, ara com ara, la correlació de forces al Parlament espanyol no s'avé amb el que indiquen les enquestes, que més de la meitat dels espanyols no ho veuen clar això del conveni i que tenen la impressió que els estan aixecant la camisa. Això sí, en nom de la raó d'estat.

L'escepticisme dels espanyols en aquesta matèria ve de lluny. Ben bé del referèndum sobre l'OTAN el març de 1986. En aquella ocasió no solament el PSOE va fer un gir total en la seva política de defensa i seguretat, sinó que pràcticament obligà el país a fer el mateix. L'electorat votà aquell dia d'acord amb les raons d'estat adduïdes pel bloc socialista, però perdé la innocència.

Des de llavors el govern topa amb una opinió pública reticent i molt temerosa de sofrir una ensarronada.

Ja es va veure amb la retirada dels F-16 de Torrejón de Ardoz. L'eufòria

del ministre Fernández Ordóñez i la del portaveu Javier Solana no fou gens compartida, perquè tothom va pensar que hi havia alguna cosa al darrere en compensació. I efectivament, sembla que hi havia contrapartides, si bé no es pot negar que la retirada dels caça-bombarders fou un èxit. D'aquí ve la perplexitat del govern, quan es troba sense credibilitat a l'hora de vendre algun dels seus encerts, sigui en política exterior, en matèria d'atur, o el que sigui.

El nou conveni amb els EUA qüestiona dos aspectes, als quals és molt sensible l'opinió pública espanyola: la desnuclearització del territori i les reivindicacions de sobirania davant dels nord-americans. La certesa que els vaixells i els avions americans, i en general aliats, transiten per l'estat espanyol traçant bombes atòmiques és considerat en general com una ruptura del principi desnuclearitzador, afirmat en diverses declaracions solemnes i refrenat en referèndum. I la renúncia, segons diuen per escrit, a la possibilitat d'inspeccionar els aparells sospitosos és clarament una deixadesa de la sobirania, encara que sigui una pràctica comuna entre aliats. Totes les explicacions oficials donades fins ara no han aconseguit trencar aquesta sensació.

El problema és que aquests temes s'han dut sempre enmig d'un gran secretisme, cosa que d'altra banda fan tots els governs del món. Això ha originat una gran confusió informativa, que no han aclarit les explicacions desmenjades i a bocins que han anat fent els ministres. Concretament, les declaracions de la portaveu Rosa Conde han acabat de marejar el personal i ha calgut que Fernández Ordóñez i Narcís Serra demanessin una compareixença al Congrés de Diputats per intentar guanyar la batalla informativa. Ara ja hi ha massa punts foscos i els costarà fer creure que el conveni és bo. Potser això els ensenyarà d'una vegada que l'opinió pública no actua solament com a referendatària de les accions del seu govern. □